

skyldes CO₂-udslip, og derfra fortsatte hr. Jørn Dohrmann så sin ordførertale.

Det mener jeg faktisk er at så tvivl om, om der overhovedet er et problem her.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes da roligt, man kan sige, at det er tvivlsomt. Jeg ville da godt have, hvis der var nogle partier, der kunne udstede en skriftlig garanti for, at de tal, man har oplyst i Kyotoaftalen, eller de aftaler, man formoder at ville indgå, holder hundrede procent vand. Men det er da ren formodning, og derfor kan man også sige, at det er tvivlsomt, om de tal overhovedet holder. Det er tvivlsomt, om man kan holde sig inden for den ramme, der er afsat til dette spørgsmål, og det synes jeg bare man skal forholde sig til.

Kl. 18.45

Man kan ikke give nogen entydige priser, det er rent gætteværk, vil jeg næsten sige. Man kan have nogle skøn, men ellers må det siges, at det er et tvivlsomt foretagende.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så vender vi tilbage til ordførerrækken.

Helle Sjelle (KF):

Der er brugt megen tid og mange ressourcer på at diskutere klimateffekten af CO₂, når det udledes i atmosfæren. Har vi en global opvarmning? Hvor omfattende er den? Skyldes den udledning af drivhusgasser? Skyldes den dem alene, eller sker den i en kombination med andre faktorer? Kan vi identificere og påvirke disse andre faktorer parallelt med drivhusgasserne?

Denne debat har det, som vi jo også har set her i dag, med at udvikle sig til en ordkrig af nærmest religiøs karakter, hvor de videnskabelige bidrag ikke rummer den sikkerhed, man kunne ønske, og derfor fører den oftest ikke til øget forståelse mellem parterne. Men hvad vi end synes og gør, har Danmark i Kyotoprotokollen nu engang forpligtet sig til at nedbringe sin CO₂-udledning ganske betragteligt, og hvordan vi klarer at overholde dette, er det væsentlige spørgsmål, som behandles i regeringens klimastrategi.

Jeg vil gerne understrege, at Det Konservative Folkeparti accepterer, at selve risikoen for klimaforandringer i forbindelse med udledning af de såkaldte drivhusgasser skal tages alvorligt. Vi bakker derfor helhjertet op om bestræbelser-

ne på at reducere CO₂-udledning, sådan som vi er forpligtet til i Kyotoprotokollen.

For Det Konservative Folkeparti har naturbevarelse og -beskyttelse en høj prioritet, og derfor kan vi også godt gå langt i bestræbelserne på at agere med forsigtighed med hensyn til drivhusgasbelastningen. Men det, som er essentielt for os i den foreliggende klimastrategi, er, at der opnås praktisk og økonomisk holdbare løsninger, når vi skal virkeliggøre de danske Kyotoforpligtelser.

Vi har forpligtet os til at reducere udslippet af drivhusgasser med 21 pct., og hvis Danmark skal kunne leve op til sine forpligtelser, er det nødvendigt at reducere udledning af drivhusgasser med 5, 20, 25 mio. ton drivhusgas om året i årene 2008-12. Men det er langt mere, end vi havde forventet, og vi står altså i en situation, hvor CO₂-sparekravene er større end oprindelig antaget. Derfor kan vi også forvente nogle større omkostninger, og derfor hilser vi i Det Konservative Folkeparti regeringens klimastrategi velkommen. Stillet over for så store krav er det positivt, at vi har en strategi, som bygger på fakta frem for religion.

Vi har noteret os, at regeringen forventer, at udgifterne vil beløbe sig til et sted mellem 1 og 5 mia. kr. årligt, alt afhængig af hvilken måde vi vælger at opfylde vore forpligtelser på. Derfor kommer vi selvfølgelig heller ikke uden om at se på økonomien, når vi skal vælge, om vore forpligtelser skal ske gennem hjemlige reduktioner, ved gennemførelse af projekter i udlandet eller gennem køb af kvoter i udlandet.

For os i Det Konservative Folkeparti hersker der ikke tvivl om, at vi ønsker at få mest miljø for skattekrone. Vi er ikke blinde for, at inddrager vi Kyotoprotokollens fleksible mekanismer, vil omkostningerne ved at opfylde vore forpligtelser være ca. 1-2 mia. kr. årligt. I skarp kontrast til dette vil det koste os ca. 4-5 mia. kr. om året, hvis vi skal gøre det alene gennem indenlandske tiltag.

Det springende punkt er så, om det er forsvaret set ud fra en overordnet, mere global miljøbetragtning. I Det Konservative Folkeparti mener vi, at det kan forsvares, og derfor synes vi, det er i orden, at vi supplerer den nationale indsats med en international, men naturligvis i overensstemmelse med retningslinjerne i Kyoto-protokollen.

Det har været fremført i den offentlige debat, at den billige løsning, vi ser nu, på længere sigt kan blive dyrere, hvis f.eks. prisen på kvoterne